

ARCHIV - JÁ " KRYSAĀ~Ā•K, TO BYL CHLAP...

ĀĀEtrtek, 19 ĀĀerven 2008

ManĀĀelka se pokoušela dceĀĀmi vysvĀĀtlit, proĀ• v tmavšem obleĀ•enĀ je na slunci vĀĀtší horko neĀĀ v obleĀ• svĀĀtlšem. BohuĀĀel, nachází-li se v šuplíku nadepsanšem "Znalosti z fyziky" prázdno, tĀĀĀko se z nĀĀj bere. "Na mĀĀ s nekoukej," ĀĀekl jsem jí, kdyĀĀ pohledem hledala záchranu. Já šuplík s nápisem "Znalosti z fyziky" ani nemám.

To však dĀĀti nevysvĀĀtíte. Ba co víc, nesmíte mu to ani pĀĀiznat. Rychle by se vám to vrátilo pĀĀi výtkách z špatnou známku ve škole. Ale - jsou i horší vĀĀci na vysvĀĀtlování. KonkrétnĀ? TĀĀeba vlkodlaci. "Mohl by být z krysaĀĀika vlkodlak?", ptá se dcera. Logiku to má. Ve filmu je však vlkodlak vĀĀdy zpodobĀĀován jako malé tele. ProĀ• nikdo nepouĀĀije malého ratlíka? Nebo alespoĀĀ jezevĀĀka? "Malého vlkodlaka by se nikdo nebál," namítá manĀĀelka s vĀĀnou tvĀĀmi. NauĀĀila se odpovĀĀdat na dceĀĀiny dotazy z oblasti nadpĀĀirozena bez úsmĀĀvu. "Malého vzteklého vlkodlaka?" odpovídá dcera otázkou a hledí pĀĀitím na našeho krysaĀĀika, stateĀĀnĀĀ bojujícího s obsahem misky.

"Velikost je u vlkodlakĀĀ dĀĀleĀĀitá. ĀĀím vĀĀtší vlkodlak, tím vĀĀtší zuby. ĀĀím vĀĀtší zuby, tím v koĀĀist." KrysaĀĀik mezitím vylízl misku do blýskava, vyskoĀĀil na gauĀ• a zhroutil se mezi polštáĀĀe. "Vlkodlak bĀĀ za svou koĀĀistí. Musí mít výdrĀĀ, protoĀĀe takový lov trvá tĀĀeba celou noc. Nesmí polevit, ani se na okamĀĀik zastavit." KrysaĀĀik tluĀĀe do paniĀĀky s jediným poĀĀadavkem: "Drbej!" Nezajímá ho, ĀĀe paniĀĀka nechce, prostĀĀ se domáhá svého dlouho, aĀĀ paniĀĀka rezignuje a zaĀĀe drbat krysaĀĀikĀĀ v vyvalený pupek. Zkoušim si ho pĀĀedstavit jako vlkodlak krvavý pohled, tesáky výhruĀĀnĀĀ ycenĀĀné a temné hrdelní vrĀĀení, které vám zmrazí krev v tĀĀle a to jediné, co budete doopravdy cítit, je strach aĀĀ do morku kostí...

PaniĀĀka na okamĀĀik pĀĀestala masírovat naditý bĀĀich. Ozvalo se zav takové temné, hrdelní. Ruka okamĀĀitĀĀ pokračĀĀuje v díle. Vlkodlaci patĀĀí do literární tradice spĀĀe anglosaských zen Páni noci a lesĀĀ. V ĀĀeské tradici by to byl „Pán gauĀĀe a poštáĀĀĀ". KrysaĀĀik se pod paniĀĀĀinou drbající rukou natĀĀí tak, aby si to drbání vychutnal aĀĀ... do morku kostí, ĀĀekl bych. Minulou nedĀĀli jsme vyrazili na návštĀĀvu. Známi nás jiĀĀ nĀĀkolikrát zvali, ale znáte to... vĀĀtšinou do toho vlítne spousta dĀĀleĀĀitĀĀších vĀĀci... (tĀĀeba ... tĀĀeba leĀĀení na gauĀĀi). Nakonec jsme se rozhodli jet, neboĀĀ jsme mĀĀli uĀĀ vyĀĀešený problém "co s krysaĀĀikem". "VezmĀĀte ho sebou," ĀĀekla neprozĀĀetelnĀĀ Zuzana. Na její omluvu bud ĀĀe krysaĀĀika zhlédli jen jednou, letmo. PĀĀi jejich návštĀĀvĀ u nás se nízkoletecký krysaĀĀik u nich zastav trochu je "voĀĀebral" (to je výraz naší dcery) a opĀĀt letĀĀl dál kamsi do prostoru. "Nemáte náhodou koĀĀku?" namítla manĀĀelka. "To je v pohodĀĀ, Ricky je flegmatik, ten psy a myši prostĀĀ ignoruje," pokusila se nás uklidnit známá. A tak jsme tedy vyrazili.

KrysaĀĀik do bytu známých nakráĀĀel jako domĀĀ, pĀĀiĀĀemĀĀ z okna ho upĀĀenĀĀ pozoroval Ricky. KrysaĀĀik, sotva zaĀĀal mu nadávat, aĀĀ z toho kukaĀĀka v hodinách dostala škytavku. Kocour se pomalu spustil z okna a šel se podívat blĀĀ. Odkdy myši štĀĀkaj? Nebo ĀĀe by to byl pes? Jak pomalu houpavĀĀ došaĀĀ ke krysaĀĀikovi, štĀĀkot umlknul. Kocour na tom oknĀĀ vypadal pĀĀeci jen menši... A pak najednou fr krysaĀĀik byl schovanej za paniĀĀkou. "Je to myš," uzavĀĀel dilema kocour a vrátil se zpĀĀt na svoje okno a pokračĀĀo v hypnotizování na vĀĀtvích poskakujících vrabcĀĀ. O krysaĀĀika ztratil zájem. Ten se rozebĀĀhl pĀĀímo do bytu. NeĀĀ jsme staĀĀili rozkoukat, seĀĀral Rickymu všechny koĀĀĀí granule z misky (nesleduje reklamy na koĀĀĀí ĀĀrádlo a neví, ĀĀ nemají chutnat). Poté se vydal blĀĀe zkoumat na stolku leĀĀící chleběĀĀky, ale to jsem ho uĀĀ drĀĀel pod krkem... TĀĀ nacpanš v kĀĀi pro dvoukilového psa, se to zjevnĀĀ nelíbilo, leĀĀ já mám vĀĀtší sílu neĀĀ on. Tak se alespoĀĀ uloĀĀ mezi námi na gauĀĀi a usnul (na jedno oko urĀĀitĀĀ, u toho druhého si nejsem jist, jestli jím nesledoval ty chleběĀĀky). A tak jsme sedĀĀli a mluvili ĀĀeĀi. No, jak uĀĀ to tak lidi dĀĀlají. Stalo se to neoĀĀekávanĀĀ... Jako první zpozornĀĀla známá. Na pĀĀesnĀĀ takový ten výraz, jaký nasazují lidé, kdyĀĀ chtěĀĀjí nĀĀco ignorovat, ale jejich obliĀĀejové svaly mají opaĀĀný názor. U druhá zpozornĀĀla manĀĀelka. Na ní ovšem uĀĀ bylo zĀĀetelnĀĀ poznat, ĀĀe ví, co se stalo. Pak jsem to ucítil já.

Dodnes je pro mĀĀĀ záhadou, jak tĀĀikilový krysaĀĀik dokáĀĀe vyprodukovat zápach, za který by se nemusela stydĀĀt rota vojákĀĀ po fazolích. Hutný, tĀĀký zápach, který náš krysaĀĀik vyprodukoval, lehl jako tĀĀĀká peĀĀina na celý pro gauĀĀe. KoneĀĀnĀĀ se probral i Pán vĀĀtrĀĀ. Lehce nakráĀil ĀĀumák, pohlédl na mĀĀĀ a zatváĀĀil se lehce znechucenĀĀ (já vím, psi kvĀĀli absenci mimických svalĀĀĀ nedokáĀĀí, ale jde o to, jestli to vĀĀdí i ti psi), zvedl se a odešel na druhou stranu gauĀĀe. Všichni se podívali na mĀĀĀ. Ale já pĀĀece...! A potom, doma, uĀĀ o samotĀĀĀ, jsem sdĀĀlil krysaĀĀikovi, ĀĀ hnusné, co provedl, a vĀĀbec, drĀĀel jsem k nĀĀmu velmi pouĀĀnou pĀĀednášku o slušnšém chování. PozornĀĀ mne vyslechl a poté na mĀĀĀ vyplázl jazyk. PevnĀĀĀ vĀĀĀĀim, ĀĀe jen proto, ĀĀe mu bylo horko. Jón Kixx